

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre	12 kor.
Fél évre	6 kor.
Negyedévre	3 kor.

Hirdetések díja:

□ centiméterenként 6 fill. Kereskedők és gyárosok külön árkedvezményben részesülnek.

Nyílt tér sora 40 fillér.

AZ ALSÓFEHÉRVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KOZLÖNYE.

Kéziratok nem adatnak vissza

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

KÖZÉRDÉK

Szerkesztőség

kiadóhivatal:

Földes Ede

könyvkerekedése

Bethlen-utca 2. sz. alatt.

hova úgy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések benyújtásának mentesen küldendők

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Delegáció után.

A delegációk kedden befejezték működésüket s a magyar delegátusok legnagyobb része már el is hagyta az osztrák fővárost, hogy szerdán a magyar képviselőház ülésén megjelenhessen.

Az utolsó érdemleges tárgya a magyar delegáció utolsó ülésén az okkupált tartományok költségvetése volt. A plénumban is megnyilatkozott az a bizalom és elismerés, amelyet az albizottság Kállay Béni iránt kifejezett. Összinté szívből jött ez az elismerés, mert oly eredményeknek és sikereknek szól, amelyek napnál világosabban bizonyítják, hogy Bosznia és Herzegovina kormányzását jobb és szerencsésebb kezekre bízni nem lehetett volna. Egy emberöltőt áldozott Kállay Béni annak a nagy kulturális munkának, amely a közelet minden terén tapasztalható a megszállott tartományokban, s a civilizáció és humanizmus eszméi oly mély gyökereket vertek ott, hogy ez az egész terület ma már kultura dolgában messze fölülemelkedik a Keletnek amaz államain, amelyekhez még nem is oly rég tartozott. Igazságosság, becsületesség, pártatlanság és fáradhatatlan szorgalom tette csak lehetővé ezt az eredményt. S ami különösen Magyarország viszonyát illeti az okkupált tartományokhoz, jól eső elégtétellel konstatalható, hogy a mi érdekeink érvényesítésének ott nincs semmiféle akadálya. Maga Kállay utalt beszédében azokra a tapasztalatokra, amelyeket Boszniában járt kereskedőink is igazolhatnak, hogy Magyarország iránt őszinte rokonszenv uralkodik az okkupált tartományokban. Ezekből a tapasztalatokból levonni a kellő konzekvenciákat és felhasználni e rokonszenvet gazdasági érdekeink istápolására, ez a legközelebbi jövő feladata. S az okkupált tartományok kormányzatán bizonyára nem fog mulni, hogy vágyaink és óhajaink szerint érvényesítsük most megszerzett összeköttetéseinket és a földrajzi helyzet kínálta előnyöket gazdasági érdekeink előmozdítására.

Ezzel a mindenképpen megnyugtató perspektívával búcsút vehetünk tehát az ideai delegációktól, amelyek a szokásos odaadással és lelkiismeretességgel végezték feladatukat s megállapították egy évre a közös költségvetést.

Most már újból a magyar törvényhozás működése felé fordul figyelmünk, amely az utolsó érdemleges munkaprogrammot van hivatva elvégezni. Széll Kálmánnak böles és előrelátó gondoskodása folytán lehe-

tővé vált az országgyűlési ciklus teljes kihasználása, még pedig a legsikeresebb, legtartalmasabb törvényhozói munkával. A nyári szünetek előtt, egy pár lényegtelen javaslaton kívül, tető alá kerül az összefüggő törvény, valamint a közigazgatás egyszerűsítéséről szóló javaslatot, amelyek Széll Kálmán ennek az országgyűlésnek szánt.

Tapasztalhattuk Széll Kálmán egész kormányzata alatt, hogy a törvényhozás munkálkodásában szigorú tervszerűség dominált s hogy a kitűzött munkaprogramm olyan volt, amely mindenkor ébren tartotta és fokozta a parlament munkakedvét. Ennek köszönhető az az öröndetes tény, hogy most, a vége felé járó ciklusnál sem mutatja a parlament azt a szokásos elenyedtséget és kedvtelenséget, amely az agonizálás stádiumában rendszeresen felülkerekedik. A magyar parlament épp oly friss munkakedvvel és csorbítatlan érdeklődéssel veszi fel a delegációk által megszakított munkafonalat, mintha a ciklus elején volna. A parlament szellemek megújodása produkálta ezt a tünetet, mely arra vall, hogy a parlament erők egy hatalmas, czeltudatos kéz irányítja s ezek az erők szívesen állnak rendelkezésére az irányító kéznek, mert érzik, hogy jó és hasznos irányban érvényesülnek.

Rendkívüli városi közgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Rendkívüli közgyűlést tartott a városi képviselőtestület f. hó 11-én 10 órán kezdődőleg, számára nézve kevés, de a város gazdasági viszonyai és kulturális érdekeit fölülte érintő tárgysorozattal. Ellenére annak, hogy a közgyűlést f. hó 10-én értekezlet előzte meg, amelyre az összes képviselő meg volt hívva, tehát a dolgokról már így is értesült a képviselő legnagyobb része, a közgyűlésen mégis felélt több tag vett részt. Az elnöki szeket dr. Varró László polgármester töltötte be.

Kisebb bejelentések és a főorvos szabadságolási kérvénye elintézése után a képviselő egyhangulag elhatározta, hogy a helybeli m. kir. honvéd laktanyába konyhát és lábmossó medenczét épít s a költségekhez, mint a laktanya társtulajdonosa, 5000 koronával járul. Szintén egyhangulag határozta el azt is, hogy a hely-

beli ipartestületnek 1902. évi április 24-ik napjáig a br. Kemény István féle házában ingyen íróhelyiséget ad. A városi tanács és képviselő ezen — az ipartestület megszűlését elősegítő — ténykedését nem helyeselhetjük eléggé. Eljöttnek látjuk az adományozással az időt, amikor az ipartestület ügyét még szíven hordó iparos nem kénytelen szegyéleni az ipartestület folytonos költözködését, huzcolkodását, és hisszük, hogy a testület intező körei most már az új otthonban, a házbér aggodalmaitól megkímélve, kettőzött buzgósággal csügnek a város iparügyi érdekein.

A város pénzügyi viszonyainak rendezése és a tervezett új létesítmények keresztülvitele tárgyában tett ezután előterjesztést a gazdasági tanácsos.

Régi függő adósságok, kifizetetlen számlák, malmok kijavítása, malomárok rendbehozatala, új főerdési lakás építése, alapok elköltött vagyonának tőke és kamat visszafizetése, kaszárnya-javítás, iskola építése, városi farktár felállítása, a menlovas-istálló építése, épületjavítások, bálterem beruházása stb. stb. „mind, de mind pénzt kívánnak” — volt az egyhangú refrain s egyhangulag elhatározták, hogy ezek fedezésére a városi megfelelő értékű regále-jog kártalanítási kötvényét devinculálván, a város saját magától vegyen 50 év alatt törlesztendő kölcsönt.

A községi állami fiúiskola s az államosítandó jelenlegi leányiskola ügyét tárgyalta ezután a közgyűlés. Tizenkét éve vajdó ügyet tárgyalt le s hozott fölötté egyhangú határozatot. Államosítjuk a határozat szerint a községi elemi leányiskolát, épít a város államilag segélyezett 6 osztályú központi fiúiskolát s a város két végén egy-egy kéttantermű fiú és leány vegyes iskolát. Ezen építkezésekkel egyrészt régi hiányt pótol a város, másrészt a tanügyet hihetőleg hosszabb időre rendezte.

Hinni akérjük, hogy ellenére annak, hogy az államilag segélyezett óvintézet helyiségéről sem a pénzügyi viszonyok rendezésének felemlített új létesítmények között, sem a tanügynél említés nem tétetett, — mégis ennek is az ügye végleg az iskolák építésével rendezve lesz, annál is inkább, mert a város ezen kötelezettségének az új építkezésekkel együtt könnyebben és jutányosabban tehet eleget.

Az építendő iskolák ügyében a vallás- és közoktatásügyi miniszter urnál eljárni a polgármester elnöklete alatt Gáspár János, Jaucsó Sándor és Váro Ferenc

TÁRCZA.

Kis Hamlet.

Joczó már megint mint egy nyomot kereső vizsla szaladgált körül a szobában. Rosszkedvűen, mérgeesen, a kamaszkori fiúk fáradt lomposágával bujkált egyik sarokból a másikba, semerre nyugtát nem találván. Közben megállt, kinyújtotta hosszú nyakát és hallgatózott. Mindig át a benyiló felé, ahonnan halk, buja suttogás, egy-egy elfojtott kacaj, olyan, amelyet a csiklandozott nők szoktak hallatni, hangzott ki olykor. A fiu fekete szeméi ilyenkor sötét lángra gyultak, sápadt, hosszukás arca eltorzult az indulattól és vékony ujjával göresösen kapart. a butorokat. Majd tovább folytatta nyughatalan sétáját.

Száva, a kisebbik, kerekre nyílt szemekkel nézte. Komolyan ült a díofa asztal mellett, esendesen lapozgatván a képes könyvében, amely előtte feküdt.

— Mi bajod megint Joczó? Kérdezte kedveskedve. Sohse játszol már velem, nem mutogatod a képeskönyvet, és nem is mondasz meséket Strezsinyéről meg az öreg pópáról, akinek olyan pompás aranyhimes brokát-ingei vannak s olyan szépen énekl a goszpodi pomilujt? A Koszta is azt mondja, hogy egész bolond vagy mostanában. . . . No gyere kis Joczó, mesélj valami szépet!

— Hagyj nekem békét! Nem megyek, felelt a hosszú fiu mogorván. Nincs kedvem mesélni. Az öreg pópá pedig már régen meghalt Strezsinyén. Ott fekszik, ahol az anyus, künn a rét mellett, a nyírek alatt.

— Meghalt? Hát az emberek mind meghalnak Joczó? És mi történik velük azután, ha meghalnak? Joczó megállt. Áhítattal emelte szemét a magasba, azután esetlen komolysággal, szinte ünnepélyesen szólt:

— Ha meghalnak, felmennek az égbe. Száva. Ott aranyos trónon, melyen gyémántok és karbunkulusok ragyognak, ül az Isten. Feje fölött mennyezet van néhez bársonyból meg selyemből és körülötte fehérben, egész felében tündér-szép angyalok repkednek, édes dalokat énekelve és ezer orgona szól. Sokkalta szebb a világ ott, mint idele. Anyuskánk is ott van. A pópá mondta ezt és bizonyára úgy is van. De oda csak a jók jönnek, Száva.

— Mi oda megyünk Joczó, ha meghalunk?

— Mi talán igen, ha jók leszünk. . . . De a Koszta nem jön oda az égbe. . . . A Koszta nem. . . .

— Miért, Joczó? Kérdezte a kicsi ijedten.

— Mert a Koszta rossz. . . . rossz, rossz. . . . ismételtette gonoszul, alattomosan gyűlölködő pillantást vetve a benyiló felé. Majd a Koszta! Neki nincs ott semmi keresnivalója. Érted? Semmi!

Nagy fekete fejét a mellére ejtette és tovább folytatta a lázas szaladgálást körül a szobában.

Strezsinyén is volt egy rossz leány. Milenics Milicza. Az is szép volt. De a Koszta szebb, sokkal szebb. Az sohase ment ki a mezőre dolgozni a többivel, hanem tánczolt a korcsmában. Köznapon is. Selyem-szoknyát, pántlikát viselt. A pópá sokszor elment hozzá és én hallottam, mikor kérte, hogy vigyázzon a Miliczára, térítse az igaz utra. Legények jártak hozzá is, mint a Kosztahoz.

Zavarosan suttogva szálltak ezek a szavak ajkáról a hosszú Joczónak. Sovány melle hullámozott és halvány arcán tüzes rózsák gyultak. A kisebbik a sarokba kuporodott előle és onnan nézte ijedten. Azután halk, nyafogó hangon szepegni kezdett.

Ne bánts a Kosztát. . . . A Koszta jó. . . . Éppen olyan jó, mint szép. Te haragszol reá, mert nem visz magával este; ha pedig jönnek a finom urak, nem szabad, hogy bemenj. Te vagy a rossz! . . .

Joczó fenyegetőleg emelte fel az öklét.

— Hallgass te poronty! kiáltá. Te nem érted ezt De én tudom, hogy mit beszélek. Én megmondom neki magának, a Kosztának is. . . . Ne vinyogj. . . . Az nem használ semmit. . . . Az ördögé a Koszta, eladta magát neki, mint a Milicza.

Már csak magának beszélt, mindig nagyobb tüzbe jöven, arcán a meggyőződés rajongásával.

Mikor az anyus meghalt, azt mondta nekem, hogy vigyázzak a testvéreimre, mert én vagyok a férfi. És én érzem, hogy a mama még az égből figyel, hogy jól vigyázz-e reátok? Ha fekszem az ágyban este, látom, hogy reám tekint. A mennyezetet keresztül néz reám, olyan szomorúan. . . . Nem alszom ilyenkor és egész tisztán látom, hogy reám néz, mintha mondaná: „Igy vigyázz a Kosztára, Joczóra, így vigyázz? Látod, a Koszta parázna lett, rossz leány, és sohase kerülhet fel hozzám az égbe.” És könnyeket hullat az anyus, amelyek égetik a szívemet, mert nincs nyugta a Koszta miatt. . . . Nincs nyugta. . . . ismételtette tompán.

A gyermek a sarokban még erősebben vinyogott, Joczó feljött a hangra, oda sompolygott az öcséséhez.

képviselőtestületi tagokból álló küldöttséget küldött ki a közgyűlés.

Sok vitára és felszólalásra adott alkalmat a városi közegetvám ügye. A közegetvámval együtt létesítendő műveletekről lapunkban már több közlemény jelenvén meg, azt hisszük, t. olvasóink azokról tájékozva vannak. Itt csupán a közgyűlés lefolyásáról referálunk. Az ügy a vámtarifa beható ismertetése után szólásra jelentkezett Csató János kir. tanácsos, alispán, képviselőtestületi tag és a közegetvám behozatala ellen szólott.

A tanács javaslata mellett szólottak: Váro Ferenz, Gáspár János és dr. Bocz József. Fogarasi Albert képviselő elfogadja a javaslatot, de a polgárság érdekei és a jogi testületek érdekeit megóvándóknak tartja, és általában óvatosságot kíván a polgárságnak a közegetvámval szemben való kötelezettsége megállapítását illetően.

Bartha Zsigmond képviselő ajánlja, hogy a „Sugár-ut“ irányra kötelezőleg ne állapítsanak meg most. Különböztetést tesz arra nézve, hogy a városi lakosok és jogi testületek idegen határból, saját használatra behozott termékek és az azt szállító fogatok után, vámmal ne rovasanak meg.

Elnökölő polgármester azon megnyugtatót, hogy a vasúthoz vezető ut (Sugár-ut) irányát a városi tanács javaslata szerint most nem is szándékozik megállapítani, Bartha Zsigmond képviselő tudomásul veszi, ami után a városi tanács javaslata, az ellene tett indítványok mellőzésével, nagy szótöbbséggel elfogadtatott.

A közgyűlés még 20 szavazattal Sass Lajosnak egy polgári földnyilat adott. A közgyűlés lefolyása azon örövendes jelenséget mutatta, hogy városi képviselőink tagjai nehéz hivatásuk teljes tudatában hazafias készséggel és kellő körültekintéssel szívesen közreműködnek abban, hogy a város gazdasági viszonyai végleg rendeztessenek és Nagy-Enyed városa a modern fejlődésnek megfelelően haladjon. Hiszük, hogy a felsőbb hatóságok is méltányolni fogják a képviselőket nemesebb törekvést és támogatni fogják az ügyek gyors megoldását.

Esküdtzéki tárgyalások.

Gyulafehérvár, 1901. június 9.

Az idei második esküdtzéki ciklus f. hó 5-én, szerdán vette kezdetét.

Elsőnek Csép Márton, volt nagyenyedi fegyintézetű fegyőr állott az esküdték előtt, kit az ügyész szándékos emberölés büntetetténe kísérletével vádolt. A dolog története a következő:

Mult év augusztus 11-én éjjeli 1-3 óráig Csép Mártonnak őrszolgálatot kellett teljesítenie. Egy negyed kettő tájban Kodnár István főfegyőr megtéven szokott ellenőrzési szemléjét, Csép Mártont posztján elaludva találta. Másnap reggel feljelentette az esetet Uray László igazgatónak, ki Csép Mártont maga elé vezettette és 14 napi laktanyafogságra ítélte. Csép Márton úgy érezvén, hogy nem bűnös, azt mondta, hogy inkább lemond állásáról, de a büntetést nem állja.

és simogatni, becézni kezdte, gügyögve vigasztalván a gyermeket.

— Ne sirj kis Száva, ne sirj. Hiszen csak tréfáltam. Rossz kedvem volt. Majd megint mondom neked szép meseket a pópáról, az elátkozott princezsról. Dusán ezárról, amiről csak akarod . . . csak ne sirj, légy esendes.

De a kicsi halkán tovább pityergett. Joczó egy darabig nézegette. Csendesesen cizogatta a gyermek arcát. Aztán az ő szive is ellágyult. És míg benn a homályos benyilóban testvérük, a nagyon szép Koszta búcsu-csókba fulladva pihegett, a két gyermek egymásra borult és tiszta könnyeik egybefolytak

* * *

A benyiló ajtaja nyílt és belépett rajta Koszta.

A leány valóban gyönyörű volt. Egyesült rajta ama szépséges rácz leányok minden bája, akiket a Bánát fekete földje terem. Azon ritka nők sorába tartozott, akik minden, hideg vagy gyönyörűséget hajhászó, okos, könnyelmű, tapasztalatlan és romlott férfi véret egyaránt lánggra lobbantják. Vannak ilyen asszonyok: Phyne vagy Sappho, a szépet oly forrón imádó görög kor e kiválasztott gyermekei. A természet némely fenomenájához, egy pompás és ritka virághoz, melynek illata mindenkit elkábit, hasonlítanak, vagy drágakövhöz, melynek értéke nem kétséges.

Koszta ezek közé tartozott.

A kis faluban, ahol született, apja, az öreg bungó, postamester volt. Tizenhatodik évét még nem töltötte be, amikor a fiatal báró, a vidék legnagyobb birtokos családjának sarja, örülten beléseretett és megszőktette.

— Jól van, szól az igazgató, lemondását elfogadom. Azzal Csép Márton elhagyta az igazgató szobáját. Künn a folyosón találkozott feljelentőjével, Kodnár Istvánnal, ki gúnyosan nevetett a szeme közé. Ez végtelenig földühösítette az amugy is ingerült embert.

— Megetted 22 évi szolgálatomat, én pedig megesezem az eletedet, szól és szuronyát hüvelyéből kihuzva vadul kodnár Istvánnak rohant, kit bizonyára meg is szur hegyes oldalfegyverével, ha a jelenlévő két fegyőr idejében meg nem ragadja.

A zajra az igazgató kijött irodájából és hallva a történeteket, Csép Mártont azonnal elbocsátotta a szolgálatból.

A tárgyalást Nemes Sámuel törvényeszeki elnök vezette; szavazóbírák voltak: Korbuly Ignác és Ujvárosi Miklós dr. bírák. A közvádát Elekes Lajos alügyész képviselte, a védő Emmanuel Győző dr. ügyvéd volt. Az esküdtzéki a következőképpen alakult meg:

Szatmári Pál, Jónás Lázár, Prekup Gábor, Telegdy Árpád, Bethlen Sándor gr., Balázs József, Lözing János Pap Dániel, Tunyogi János, Lázár Gerő, Predovics Pópius, Teleyk Árvéd gr.

Pótesküdték lettek: Mikes Kelemen gr. és László Ferenz.

Az esküdték főnöke, Teleyk Árvéd gr., este 8 óra után hirdette ki az esküdték verdiktjét, kik erős felindulásban elkövetett szándékos emberölés büntetetténe kísérletében mondták ki vadlótat bűnösnek, kit ez alapon a bíróság két havi fogházra ítelt.

Az ítélet ellen a közvádó és a védő semmiségi panaszt jelentettek be.

Június 8-án úrnapi nap lévén, nem volt tárgyalás.

Penteken szándékos emberölés büntetetténe vádolt Nonu Nikulae, Kreeson Csúrur oláh-czigány ügyében ítékezett az esküdtbíróság.

A dolog úgy történt, hogy vádolt Háni Nikulae Dancsot O.-Herépen f. évi apr. 3-án egy kössel mellbe szurta, ki a szurás következtében nyomban a helyszínen meghalt. A dologban asszony van, mert a véres verekedés kiindulópontja vádolt és néhai nejenek összejárulása volt. A férfiak beleszóltak a verekedésbe, s vádolt nemcsak hogy néhai ölte meg, hanem fejszéjével néhai feleségének bal karját is eltörte.

Vádolt a tárgyaláson azzal védekezett, hogy nejét védelmezte s főként azzal, hogy a nagy mennyiségben megívott pálinka következtében jóformán beszámíthatatlan állapotban volt.

A tanács úgy alakult meg, mint a szerdai főtárgyaláson.

A kisorsolt esküdték névsora a következő: Bethlen Sándor gr., Pap Dávid, Schiessel Károly, Szatmári Pál, Teleyk Árvéd gr., Ávéd Jakó, Prekup Gábor, Mikes Kelemen gr., Scheidel József, Vinczellér János, Kolbászi Konstantin, Balázs József. Pótesküdték: Nicora Bazil és Lázár Gerő.

Az esküdték vádoltat erős felindulásban elkövetett szándékos emberölés és súlyos testi sértés büntetetténe mondták ki bűnösnek, kit ez alapon a bíróság két és fél évi börtönrre ítelt.

Félévig bujkáltak a kontinensen. A kis báró czipelte kincsét városról városra, tobzódván a holdsugarban. Félév múlva a pénze elfogyott és Koszta otthagya. Egy ismert politikussal tért vissza a fővárosba. A szerelmes fiut pedig ólonkoporsóban hozták haza a virágos Rivieráról. . . . A politikus után mások következtek. Koszta a színi pályára lépett és egy másodrangu színpad deszkáin aratott nem közönséges diadalokat. A négy év alatt, amely azóta elmult, egymásután vesztette el anyját, apját. Két árva öcsészt, kiket anyja — ah, az anyai szív mindent meghocsát — bocsánatával küldött hozzá, magához vette.

Vidáman lépett e perczben a gyerekek szobájába Már a küszöbről kiáltotta:

— Joczó, nesze muszka cigareta! . . . Hát nektek mi a bajotok? Mit pityeregtek?

A kisebbik ficzko felénken megszólalt:

— A Joczó azt mondta, hogy te rossz vagy, hogy nem kerülsz az égbe, ahol a mama van, hogy te az ördög vagy . . . Ugy-e nem igaz, édes, szép Kosztám? Ugy-e, nem igaz? . . .

A leány meglepetten nézett a kamasz fiura, aki könnyeit törülgette és ismét daczosan, sötét szemekkel nézett nővérére, aztán felkaczagott:

— Persze hogy nem igaz, te kis bohó. Hát hogyan is hihetnél ilyesmit? Nem vagyok én jó? Nem hozok én czukrot, süteményt?

Majd karjába vette a gyermeket és ezer gyengédséggel elhalmozva, vitte be a hálószobájába.

(Vége következik)

Vegyes hírek.

— **Jóváhagyott alapszabályok.** A m. kir. belügyminiszter a gyulafehérvári iparosok és földművelők olvasó- és dalegyletének alapszabályait jóváhagyta és azokat a szokásos bemutatási záradékkal ellátta.

— **Kérelem.** A Nagy-Enyeden állomásozó m. kir. állami tisztviselők az anyagi helyzetük javítása érdekében megindítandó mozgalom tárgyában szombaton, azaz f. évi június hó 15-én d. u. 6 órakor a „Két Hattyu“ szálloda teli éttermében gyűleseznek, mi célból az említett tisztviselők kéretnek, hogy a jelzett időben és helyen megjelenni sziveskedjenek.

— **Halálozás.** Botos Dénes nyugalmazott tanító, a m.-ujvári ev. ref. egyház énekevezére, 47 éves korában e hó 9-én d. u. fel 6 órakor Maros-Ujvárt elhunyt. Nyugodjék esendesen!

— **A Bethlen-kollégium** főgimn. önképzőkörének évzáró ünnepe f. hó 8-án d. e. 10 órakor folyt le nagy és díszes közönség jelenlétében, a kollégium aulájában. A program három részből volt ügyesen és alkalomszerűen összeállítva. Az első rész a koronázás évfordulójának megfelelően dalban és ügyes szónoki előadásban a királyt és a magyar korona felséges jelentőségét ünnevelte. A másik rész br. Balassa Bálint, a XVI. század szerencsétlen sorsu és termékeny dalosa emlékének volt szánva. Bornemisza Károly és Tóth Erőd tanulók emlékeztek meg a költő viszontagságos életéről és költészetéről, rokonszenves szabad előadásban. Hatásos volt Borbély Gyula szavala, kinek hangja pompásan talált Balassa borongó és kenetes hangulatához. A harmadik részben, a Szigeti Veszedelem megjelenésének 250 éves fordulójára alkalmából, Kovács N. Sándor beszélt hangulatos szónoki előadásban Zrinyi költészetéről; Varga Domokos szépen szavalt egy részletet a Zrinyiaszból; Demeter János pedig, ifjúságunk e bravuros szavalója, Vörösmarty M. „Zrinyi“ cz. költeményét adta elő nagy hatással. A gimn. vegyeskar három darabot énekelt megkapó precizitással és különösen „A dalnok“-ot szólni nem akaró tetszés-zajjal jutalmazva. Az egész ünnepély az önképzőkör vezetésében nyilatkozó lelkes buzgóságot és nevelői tapintatot dicséri.

— **A polgári leányiskola** önképzőkörének záró ünnepélye f. hó 8-án folyt le d. u. 3 órakor a sétater fedett táncz helyiségében. Az ünnepély gondosan összeállított programjában a szabad előadások, szavaiások, ének- és zeneszámok mind szépen, a közönség tetszésére sikerültek. A sikerben főrésze van a leányiskola, gondos igazgatójének és Veress Gábor énektanárnak, kiket a közönség halás elismeréssel jutalmazott.

— **Felhőszakadás.** Június hó 9-én délután 5 óra körül erős zápor volt Nagy-Enyeden, mely a Kőközben, úgy látszik, felhőszakadás alakjában jelentkezett, mert este 8 órakor a Toroczko patak nagy árral érkezett Enyedre. A vízár nagy voltának daczára a Felső- és Alsóporond utcákban a szokásos kiöntések elmaradtak, amit ezuttal kizárólag annak köszönhetünk, hogy a Ráskai kulturmérnök által tervezett gátnak, mely a város közepén fekszik s vízemésztési képessége másodperczenként 100 köbméterrel nagyobb, mint a régi gáte volt és a patakmeder mintegy 60 centiméterrel mélyült, még a felső szakaszában is, a gát koronájának 60 centiméterrel súlyosztése következtében. A gátnál izgalmas jelenetek folytak este 8—10 óra közt. Selmezi István kádár-iparos 2 árapasztó-zsilipet idejében felhuzott, kettőt azonban nem huzhatott fel, mert nem volt hozzá rudja. Ezeket aztán 2 nagy fűtőzs és egy 8 méteres fénygerenda felakadt s azok eltávolítása faklyafény mellett, hajókötellel, izgalmas látványt nyújtott. Az óvintézkedéseket Ráskai mérnök vezette s a tanács tagjai közül is a vész színhelyén voltak: dr. Varró L. polgármester vezetése mellett Sándor Jenő, Z. Szócs Sándor, Ince Sámuel. Baj nem történt, de kitűnt, hogy a parterődtítés a gát felett sürgős, mert Sándor Miklós kertje előtt a part erősen szakadozni kezdett, a gát alatti lezövekelte gyaloghíd a vizet a koresolyázó hely felé veti s ha idejében el nem távolíttatnék, egy újabb ár a koresolyázó pályát veszélyeztetni fogná; az is tanulságul szolgált, hogy a tüzőtő-faklyák megérkezése egy órát vett igénybe és azt pótolná egy lámpa, mely a gátnál elhelyezve, az árapasztó zsilip hidjáról árviz esetén fényt árasztatna a veszélyes pontokra. Egy kis szerző-raktár (kötél, sodrony kutató, horgos rudak, emelők, faklyák) célszerűen volna egyik szomszéd telken (Selmezinél) kényezben elhelyezhető. A parti fonások kipótolásának szükségességét a gát és Alszeg-utca közti szakaszon is eszünkbe juttatja a szerencsés lefolyású árviz; különösen az alsó óvodába vezető gyaloghíd egyik parti lába veszélyeztetve lett az álamóságok által.

— **Városi vendéglő.** A nyári meleg napok bekövetkeztével örömmel tapasztalja városunk közönsége, hogy a városi vendéglő figyelmes bérloje, Szepte

Boldizsár, minden lehető megtesz, hogy vendégei a meleg nyári napokon és estéken is kelően szórakozhassanak vendéglője és cukrászatában. Cukrászatával szemben egy díszes kioszkot építtetett, csinosan berendezte és vendégeinek mindig kitűnő cukrászsüteményeket, fagyaltat, sőt és jó bort bocsát rendelkezésére. Vendéglője, kávéháza és vendégszobái tiszták és barátságosak, csinos berendezésűek. O maga pedig lelkiismeretesen felügyel arra, hogy vendégei kelően kiszolgálva legyenek. Ajánljuk e vállalatot közönségünk figyelmébe.

Az Emke figyelmébe. Hazafias czélját követendő, az Emke országzserte a fogyasztó közönség figyelmébe ajánlja az Emke-gyufát. Bárki is szívesen fogadja ez ajánlatot, de viszont az Emkének ellenőriznie kellene, hogy az ajánlott áru kifogástalan legyen. Most általános a panasz az Emke-gyufa rosszasága miatt, és felhívjuk az Emke figyelmét e tényre, mert a gyáros — úgy látszik — bírva a nagy horderejű támogatást, most már nem fektet súlyt arra, hogy a támogatásra magát érdemesítse is.

Kolozsvári kirándulás. A nagyenyedi leányiskola növendékei tanáraik vezetése alatt a múlt héten tanulmányi kirándulást tettek Kolozsvárra. A kirándulást lapunk részére igen kedvesen írta meg Berde Amál, a leányiskola egyik jeles növendéke. A kedves kis csevegést a következőkben közöljük: Igen hasznos és kedves szokás, hogy az iskolás növendékeket egy-egy nagyobb város, történelmi nevezetességű vagy természeti szépségű helyre tanulmányutra viszik. Kedves igazgatónk minket is reszesített egy ilyen élvezetben, mert a polgári leányiskola III. és IV. osztályának növendékeit és a munkatanyulmányos önként vállalkozó tagjait jun. 2-án, vasárnap elvitte egy kolozsvári tanulmányutra. Reggel 3 órakor összegyűlekeztünk az iskolalélektől, s fél négykor elindultunk párosával az állomásra. Két vaggont töltöttünk meg. Vigan, tréfalóva utaztunk Aranyos-Gyeresig. Itt előleges reggelizés és pogácsavásárlás volt. Megérkezve Kolozsvárra, gyalog besétáltunk a képezdebe, ahol reggelivel vendégelték meg. Innen Pállos Albert polg. iskolai igazgató ur vezetése alatt megnéztük az ereklye-muzeumot, a Bethlen-bástyát, a róm. kath. és református templomot, mely még Mátyás király idejében épült, s Bástia korában leromboltatott. Elmentünk a polgári leányiskolába, s itt hozzánk csatlakozott ezen iskola egy pár növendéke. Igen szép volt az egyetem ásványgyűjteménye, mely különösen erdélyi ásványokban gazdag. Ugyancsak az egyetemen Szádeczky Gyula egyetemi tanár ur Kolozsvár, Egyiptom és Észak-Amerika vidékéről geologiai, földrajzi és történelmi vetített képeket mutatott be. Az ipariskolában remek kézimunkákat láttunk, s a Mátyás király szülőházában a felig elrendezett néprajzi muzeum vonta magára mindenki figyelmét. Legjobban tetszett mindnyájunknak a fűvészkert. Képvisele volt itt Erdély minden florája, a tropikus és havasi növényzet. Az egyetemi állattan megtekintése után a sétatérre mentünk. Már ekkor nagyon el voltunk fáradva és megéhezve. Az utóbbit bizonyítja a következő kis epizód. „Most viszem önöket a legszébb helyre”, mondja az igazgató ur. „Ebédelni?” kérdezte az egyik leány. A sétatéren megebédeltünk, s a Fellegvárba akartunk menni, de közbejött akadályok miatt visszatértünk az állomás felé. Egész hazáig énekelve utaztunk. Itt egy pár növendéknek szülője, testvérei kijöttek fogadtatásukra. Beérve a városba szétoszlottunk, mindenki egy-egy kedves emléket vivén magával. Hogy e nap oly kedvesen telt el, köszönettel tartozunk kedves igazgatónk és a tantestület fáradozásaiért, Pállos Albert polg. iskolai igazgató urnak a kalauzolásért, továbbá Szádeczky Gyula egyetemi tanár ur és Heinrich Józsa képezdei igazgatóknak, kik mindannyian hozzájárultak, hogy e nap minél érdekesebben teljen el.

Állategészségügyi kimutatás. Vesztség: alvinczi j. Poklos 1 u., balázsfalvi j. Monora 1 u. Rühkór: alvinczi j. Felső-Maros-Váradja 1 u. Oláh-Dálya 2 u., balázsfalvi j. Tohát 1 u., kisenyedi j. Hosszszutelke 7 u., magyarigeni j. Vajasd 14 u., nagyenyedi j. Diómál 1 u., Felgyógy 1 l., Felső-Orbó 1 l., Gyulafehérvár v. 3 u. Bivaly vész: magyarigeni j. Koslárd 1 u. Sertésorbáncz: nagyenyedi j. Lőrinczréve 1 u., Vizakna v. 1 u. Sertésvész: balázsfalvi j. Karácsonfalva 14, V u., Veresgyháza 2 u., kisenyedi j. Örményszékes 3 u., magyarigeni j. Igenpatata 5 u., nagyenyedi j. Csombord 5 u., Lőrinczréve 1 u., Oláh-Lapád 6 u.

Figyelmeztetjük olvasóinkat lapunk mai számának hirdetés rovatában megjelent „Concordia sorsjegyek” című hirdetésre, melynek főnyereménye 30.000 korona és huzása visszavonhatatlanul 1901. június 25-én lesz.

Közgazdaság.

Miért nem kelt jól a kukorica?

Az idén, Nagy-Enyed határában, sok helyen rosszul kelt ki a kukorica; győren kelt, lassan kelt, foltosan maradt, úgy, hogy egy-egy gazda újból, másodsor is bevetette egyik-másik kukorica tábláját. De nemcsak az enyedi határában van ez így: éppen így van a megye más részeiben, így van Erdély más vidékein, sőt talán ezeken túl is.

Az okot keresve, azt mondják a gazdák: rossz volt az időjárás, nem esett az eső akkor, amikor kellett volna, sat. Nem így áll a dolog! A kukorica rosszul kelesz, lassu keleszének ezidén az volt az oka, hogy a tél erős volt, s a hideg meggyengítette vagy egészen tönkretette sok kukoricaszem csíráképességét, megölte vagy megrontotta a kukoricaszemekben levő csírákat.

Köztudomású dolog, hogy a kukorica a hideggel szemben érzékeny. Buzaszemek, rozs-szemek, árpaszemek, zabszemek kiállanak, úgy szólva, bármily nagy hideget; de a kukoricaszemekben a nagy hideg megrontja, vagy megronthatja a csírákat.

A kukoricát leginkább u. n. kukorica-kasokban szokták télen át eltartani s ezek a kasok szabadon ki vannak téve a hidegnek. Mikor enyhe, gyenge tél van akkor nem is lesz ott, abban a kasban, a kukoricának semmi baja; de az erős tél megárt neki, különösen a csövek végén levő apróbb s gyengébb szemeknek, s különösen azon csöveknek, melyek a kasban a kukorica-tömegnek nem a közepére, hanem a szélére jutottak. Tapasztalt öreg parasztagdák közt akárhány van, aki a vetőmagnak való csöveket, már ősszel külön válogatva, nem is a kasban telelteti ki, hanem védtebb, enyhébb helyeken gondozza; vetés előtt pedig — kivált hideg tél után — mindig megpróbál egy néhány szemet, hogy vajjon jól csírázik-e?

Érdemesnek tartottam ennyit elmondani; nem a multért, hanem a jövőért. Nehogy azonban plagiummal vádolhasson a t. szerkesztőség, szükségesnek tartom még megjegyezni, hogy bár magamnak is van egy kis saját tapasztalatom, de amit itt elmondottam, azt legnagyobbára mégis az alsófehérmegyei gazdasági egyesület egyik téli előadásából tanultam.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráruhágyár részvénytársaság.

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráruhágyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

Sz. 863--1901.
tkvi.

Árverési kirdetmény.

A balázsfalvi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a nagyszébeni Albina takarékos és hitelintézet végrehajtójának Spetescsán Györgye á. Oni végrehajtást szenvedő elleni 164 kor. 88 fillér s járuléki iránti végrehajtás ügyében a nagyszéregdi 253. számú tkvben A + 1 rendű 520/13 hrszámú ingatlanára 10 kor., a 2 r. 740 2 hrsz. 76 kor., a 3 r. 838 2 hrsz. 40 kor., a 4 r. 876 1 hrsz. 70 kor., az 5 r. 1133 2 hrsz. 20 kor., a 6 r. 1256 1 hrsz. 30 kor., a 7 r. 1296 1 hrsz. 62 kor., a 8 r. 1319 2 hrsz. 140 kor., a 9 r. 1345/1 hrsz. 130 kor., a 10 r. 1378 hrsz. 30 kor., a 11 r. 1588/1 hrsz. 32 kor., a 12 r. 1681/1 hrsz. 66 kor., a 13 r. 1696/1 hrsz. 74 kor., a 14 r. 1782/1 hrsz. 40 kor., a 15 r. 1870/1 hrsz. 25 kor., a 16 r. 2193/1 hrsz. 24 kor., a 17 r. 2386/1 hrsz. 16 kor., a 18 r. 2475/1 hrsz. 36 kor., a 19 r. 2599 hrsz. 20 kor., a 20 r. 2603 2 hrsz. 40 kor., a 21 r. 2764/1 hrsz. 24 kor., a 22 r. 2830/1, 2831 2 hrsz. 14 kor., a 23 r. 3004/1 hrsz. 8 kor., a 24 r. 3024/1 hrsz. 16 kor., a 25 r. 3716/1 hrsz. 12 kor., a 26 r. 3824/1 hrsz. 54 kor., a 27 r. 3916/1 hrsz. 24 kor., a 28 r. 4166/1 hrsz. 74 kor., a 29 r. 4178 2, 4179 hrsz. 40 kor., a 30 r. 4199, 4200, 4201, 4202, 4203/1 hrsz. 86 kor., a 31 r. 4210/1 hrsz. 66 kor., a 32 r. 4390/1 hrsz. 10 kor., a 34 r. 4717/1, 4718 2 hrsz. 70 kor., a 35 r. 4722/1 hrsz. 16 kor., a 36 r. 4811/1 hrsz. 76 kor., a 37 r. 4816/1 hrsz. 76 kor., a 38 r. 4865/1 hrsz. 140 kor., a 39 r. 4916 hrsz. 90 kor., a 40 r. 5014/1 hrsz. 12 kor., a 41 r. 5030 hrsz. 54 kor., a 42 r. 5037 hrsz. 24 kor., a 43 r. 5098/1 hrsz. 60 kor., a 44 r. 5165/1 hrsz. 24 kor., a 45 r. 5206/1 hrsz. 28 kor. és a 46 r. 5281 hrsz. ingatlanára 12 korona megállapított kikiáltási árban a végrehajtási árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi július hó 15-én d. e. 10 órakor Nagy-Cserged község előjáróságánál tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is el fogják adni.

Árverési szándékozók kötelesek végrehajtató kivételével az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-ez. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-ez. 170. §-a értelmében a bánatpénzre a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Balázsfalván, 1901. március hó 29-én.

A kir. járásbíró

Enyedi Lajos,

kir. it. táblai bíró.

3500 1—1

Pénzhitelt

szerez ingatlanok-, házak- és birtokokra 2-ik és 3-ik helyen is, továbbá convertálásokat és minden pénzügyi transactiót jutányosan és discretio mellett teljesít minden előleges költség nélkül

DÉNES LIPÓT

bank és forgalmi irodája

1—2

BUDAPEST, VI. ker., Teréz-körút 18.

Közvetítők kizárva. — Válaszbélyeg kértetik.

50 évi siker!

Eszéki
ARCZKENŐCS
és eszéki
Szalvator-szappan

eltávolítja a szeptől, májfoltot és a bőr összes tisztatlanságát.

Valódi csakis a
DIENES J. C. SZALVATOR-
ESZÉKEN, felsőváros:

1 tégely eszéki arczenőcs ára . . . . . 70 fillér és 1 korona
1 drb Szalvator-szappan ára . . . . . 1 korona.
1 tégely kézi paszta ára . . . . . 1 korona 20 fillér.
Lyoni rizspor . . . . . kis dohoz 1 korona, nagy dohoz 2 korona.
Ezen ezikkék mentek minden ártalmas alkatrészekből és megfelelnek tökéletesen a 71.012 szamu B. m. rendeletnek.

Főraktár BUDAPESTEN: 3428 7—10

TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerész
VI., Király-utca 12. és Andrássy-ut 29.

A marosújvári járás Elekes nevű községében

200 hold tagositott birtok

teljes gazdasági felszereléssel, marha-állománnyal, jó karban levő gazdasági épületekkel és lakással

örök áron

eladó, vagy haszonbérbe kiadó.

3503 1—3

Értekezhetni:

Kovrig Kálmánnal

Elekesen. U. p. Maros-Ujvár.

Közvetítők kizárva.

Sz. 1291 1901.

tkvi.

Árverési hirdetmény.

A balázsfalvi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a megyesi takarékos és hitelszövetkezet végrehajtójának Deppner György monorai lakos végrehajtást szenvedő elleni 450 kor. s jár. iránti végrehajtás ügyében a monorai 647 sz. telekjegyző-könyvben foglalt A + 1, 2, 3 r. 571, 594, 595 és 683. hrszámú ingatlanára együttesen 489 kor., az 5 r. 1083 hrsz. 74 kor., a 6 r. 1428 hrsz. 88 kor., a 7 r. 2057 hrsz. 54 kor., a 8 r. 3403 hrsz. 26 kor., a 9 r. 3449 hrsz. 79 kor., a 10 r. 4237 2 hrsz. 40 kor., a 11 r. 4244, 4245 hrsz. 285 kor., a 12 r. 4327 hrsz. 36 kor., a 13 r. 4478, 4479 hrsz. 23 kor., a 14 r. 4966, 4967 hrsz. 94 kor., a 15 r. 5113/1 hrsz. 74 kor., a 16 r. 5236 hrsz. 192 kor., a 17 r. 5284 hrsz. 44 kor., a 18 r. 5301, 5302 hrsz. 164 kor., a 19 r. 5367 b, 5368 2 hrsz. 200 kor., a 20 r. 5846/1 hrsz. és 21 r. 5847 hrsz. együtt 298 kor., a 22 r. 423, 424 hrsz. 387 kor., a 23 r. 4248 hrsz. 63 kor., a 24 r. 4449, 4450 hrsz. 126 kor., a 25 r. 4597, 4598 hrsz. 90 kor. és a 26 r. 2051 hrsz. ingatlanára 95 kor. megállapított kikiáltási árban a végrehajtási árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1901. évi július hó 29-én d. e. 10 órakor Monora községánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is el fogják adni.

Árverési szándékozók kötelesek az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-ez. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-ez. 170. §-a értelmében a bánatpénzre a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Balázsfalván, 1901. évi május hó 13-án.

A kir. járásbíró:

Enyedy Lajos,

kir. it. táblai bíró.

3494 1—1

Sz. 35—901.

Pályázati hirdetmény.

Az abrudbánya-beres-pataki „Nehezék-penzalap” választmánya halálozás következtében megüresedett abrudbányai alorvosi állásra pályázatot hirdet.

Ezen alorvosi állással 1100 kor. fizetés, 240 kor. lótarás, 120 kor. szálláspenz és 400 kor. drágasági pótlék van összekötve.

Az állás nyugdíjhoz van kötve.

Pályázati határidő **1091. június hó 28.**

Felhívtnak a pályázni kívánók, hogy pályázati kérelmüket, orvos-tudori, erkölcsi és szolgálati bizonyítványokkal felszerelve, a választmány elnökségéhez annál is inkább adják be, mivel az elkészen beérkező pályázati kérések tekintetbe véteteni nem fognak.

Abrudbányán, 1901. évi május hó 28-án.

Ajtay Árpád m. p.

Képes Ferencz m. p.

v. elnök.

v. jegyző.

3492 3—3

268.—1901.

végh. szám

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-ez. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagyenyedi kir. járásbírószág 1899. évi Sp. 1246 6. számú végzése következtében Müller Mihály ügyvéd által képviselt Maté Luka javára elekesi Graff Jakab és társai ellen 48 kor. s járnékai erejéig 1901. évi március hó 31-én fogatott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1220 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: 10 darab tehén nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a marosújvári kir. bíróság 1901. évi V. 133 2. számú végzése folytán 48 kor. tőkekövetelés, ennek 1898. évi október hó 20. napjától járó 5% kamatai, ennek 1% váltó díj és eddig összesen 123 korona 52 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Elekesen végrehajtást szenvedők lakásán leendő eszközölésére 1901. év június hó 14-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-ez. 107. és 108. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becséron alul is el fognak adatni.

Amennyiben elárverezendő ingóságokat mások is le- és felül foglalták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-ez. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Maros-Ujvárt, 1901. évi május hó 31. napján.

Dergán János,

kir. bírósági végrehajtó.

350: 1—1

1900/900.

11kv.

Hirdetmény.

Maros-Káptalan község telekkönyve birtokszabályozás következtében átalakítottatott és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886. XXIX., az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t. ez. a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. t. cikkben szabályozott eljárás a telek-jegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogatottatott.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886. XXX. t. ez. 15. és 17. §-ai alapján, ide értve e §§-nak az 1889. XXXVIII. t. ez. 5. és 6. §-aiban és az 1891. t. ez. 15. §-a a) pontjában foglalt kiegészítést is valamint az 1889. évi XXXVIII. t. ez. 7-ik §-a és az 1891. évi XVI. t. ez. 15. §-a b) pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. évi XXXIX. t. ez. 22. §-a alapján történt törések érvénytelenséget kimutatják, e végből törési keresetüket 6 hónap alatt, vagy is az **1901. évi december hó 1-ső** napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtják be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után indított törési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. Hogy mindazok, akik az 1886. évi XXIX. t. ez. 16. és 18. §§-ainak eseteiben, ide értve az utóbbi §-nak az 1889. évi XXXVIII. t. ez. 5. és 6. §§-aiban foglalt kiegészítéseit is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánóknak írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1901. évi december 1-ső** napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtják be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog.

3. Hogy mindazok, akik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülönben azok,

akik az 1. és 2. pontjában körülírt eseteken kívül az 1892. évi XXIX. t. ez. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogukat bármely irányban sérte vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. ez. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásaikat tartalmazó kérényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **1901. évi december 1-ső** napjáig bezárólag nyújtják be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakításakor közbejött teves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelemzetnek azok a felek, akik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy amennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtának, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A kir. járásbírószág telekkönyvi hatósága.

Maros-Ujvárt 1900. évi augusztus hó 2-án.

Csegezi,

kir. járásbíró.

3488 3—3

Hölgyek figyelmébe!

Van szerencsém a nagyérdemű hölgyközönség becses tudomására hozni, hogy a Sándor Miklós ur. házában, **Főtér 8. szám** alatt levő emeleti lakosztályban a mai kor igényeinek megfelelő

nőruha-készítő divat-termet

rendeztem be

Tapasztalataimat **Budapest** és **Bécs** elsőrendű divatszalonjaiban szereztem és így azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a legmagasabb igényeket is kielégíthetem.

Elvállalok minden e szakmába vágó munkát, a legelegánsabb toillettek, u. m.: pongyolák, blusok, gallérok, jaquettek, angol és princesse- (hercegnői) ruhák készítését a legújabb divatu szabás szerint.

Egyszersmind értesitem a t. hölgyközönséget, hogy folyó évi **július hó 1-étől** kezdve

szabászati tanfolyamot

nyitok azok részére, kik a szabásból alapos oktatást ohajtanak nyerni; azonban megjegyezni ohajtom, hogy esakis oly növendékeket fogadok el, kik legalább is a 14-ik életévüket betöltötték.

A pontos és jó munkáért, valamint a kitűnő szabásért kezeskedem.

A nagyérdemű hölgyközönség becses pártfogásába ajánlva magamat, vagyok

tisztelettel

Osztian Lajosné.

3499 1—3

Utolsó előtti hét!

Huzás visszavonhatatlanul

f. évi június hó 11-től bezárólag

június 18-ig.

Főnyeremény

30,000 kor.

— értékü. —

CONCORDIA sorsjegyek à **1** korona.

Ajánlja: Czirner J. József, Rotter Antal Nagy-Enyed.

3478 5—8